

рк и.

ДУКА, ГЛАВА, 6.

си́чка свя́тъ, а се́беси погу́ки, и́ль са изгуби; * Защо́то ако́ на-
 ко́й са Засра́ми ѿмёне, и́ш мо́ите словеса, ѿ тогосъ си́нъ че́лове́чес-
 кий ше са Засра́ми, кога́ до́де въ слáвата своя́ и ба́шината, и на-
 сваты́те ѹгѓы * й думамъ въмъ воистинна: са на́кои ѿко́ите тво-
 ки стоя́ти, койте нѣматъ давквсатъ сме́рть, до́де видѣтъ цар-
 ството Божје * й бы́ло поди́рь словесата тесъ катъ дене́ осемъ, и
 като по́ёт Пётра, и Іоанна, и Йакова, возлѣ́зе на планина да са
 помо́ли * И бы́ло, кога́то са мола́ше, видѣніето на ліце́то нѣгш-
 во дру́го, и ѿблѣ́кото нѣгшво бѣ́ло блїщешеса * И є́то да мажа-
 ся нѣго думаха, койте ка́ха Ми́хе́й, и Иліа: * Койте са мѣ́хади
 въ слáва, и думаха ѵзлѣ́заніето нѣгшво, ко́ето щéше да сворше въ
 Ере́салима * й Пётарж, и сафы́те ся нѣго, ка́ха ѿтаготено съ
 сѧнъ: а като са сафудиха видѣха слáвата нѣгшва, и двата мажа
 койте стоя́ха ся нѣго * И бы́ло, кога́то са разлу́чиха ѿ нѣгш, ре-
 че Пётарж ка́мъ Іиса, настáвниче, до́кро́ є́тъ да вадемъ:
 и да напрѣвимъ три коли́би, є́дна тёгъ, и є́дна на Ми́хе́я, и є́д-
 на на Иліа: не Зна́еше, какви думаше * й като думаше той тёзы,
 бы́лъ ѿблакъ, и ѿсенчѝ гъ: и сауко́мъха, като влâзоха тъе въ
 ѿблакъ, * И гла́съ бы́лъ ѵзъ ѿблака, и думалъ: тóсъ є́ си́нъ
 мой възлюбленный тогож послушайте * И кога́то бы́лъ гла́съ, намѣ-
 риша Іисъ є́динъ: и тъе оумалчаха, и ни́комъ ицио не козаха въ
 дене́те ѿнесъ ѿ та́хъ, койте видѣха * й бы́ло въ вторија дене́,
 като слáзаха тъе ѿ планината, срѣ́зна го мно́гъ наро́дъ * И є́то
 мажъ ѵзъ наро́да викна, и думаше: оучи́телю, молатися, поглѣ-
 дай на си́на моего чи є́динороденъ ми́: * И є́то думъ го фа́ща,
 и ви́запъ вика, и тра́шкаса ся пѣни, и є́два ли ѿ ходиа ѿ нѣгш, като
 го строшава * И молиха на оученицы твой, да го ѵзгонатъ:
 и невозможаха * й като ѿгово́ри Іисъ рече: Сро́до невѣ́рныхъ,